

České vysoké učení technické v Praze
Fakulta stavební

Algoritmy v digitální kartografii

Geometrické vyhledávání bodu

Bc. Petra Pasovská
Bc. David Zahradník

Obsah

1	Zadání	2
1.1	Údaje o bonusových úlohách	2
2	Popis a rozbor problému	3
3	Popis použitých algoritmů	4
3.1	Ray Crossing Algorithm	4
3.1.1	Problematické situace	4
3.1.2	Implementace metody	5
3.2	Winding Number Algorithm	5
3.2.1	Problematické situace	6
3.2.2	Implementace metody	6
4	Vstupní data	6
5	Výstupní data	6
6	Aplikace	7
7	Dokumentace	7
7.1	Třídy	7
7.1.1	Algorithms	7
7.1.2	Draw	8
7.1.3	Widget	8
7.2	Popis bonusových úloh	8
7.2.1	Ošetření singulárního případu u Winding Number Algorithm, kdy bod leží na hraně polygonu	8
7.2.2	Ošetření singulárního případu u obou metod, kdy je bod totožný s vrcholem dvou a více polygonů	8
7.2.3	Zvýraznění všech polygonů pro oba výše uvedené singulární případy	8
8	Závěr	9
8.1	Náměty na vylepšení	9
8.1.1	Zobrazení dat	9
8.1.2	Souřadný systém	9
8.1.3	Určovaný bod q	9
8.1.4	Datový typ funkcí ve třídě Algorithm	9
9	Reference	11

1 Zadání

Vstup: Souvislá polygonová mapa n polygonů $\{P_1, \dots, P_n\}$, analyzovaný bod q .

Výstup: P_i , $q \in P_i$.

Nad polygonovou mapou implementujete následující algoritmy pro geometrické vyhledávání:

- Ray Crossing Algorithm (varianta s posunem těžiště polygonu).
- Winding Number Algorithm.

Nalezený polygon obsahující zadaný bod q graficky zvýrazněte vhodným způsobem (např. vyplněním, šrafováním, blikáním). Grafické rozhraní vytvořte s využitím frameworku QT.

Pro generování nekonvexních polygonů můžete navrhnout vlastní algoritmus či použít existující geografická data (např. mapa evropských států).

Polygony budou načítány z textového souboru ve Vámi zvoleném formátu. Pro datovou reprezentaci jednotlivých polygonů použijte špagetový model.

Hodnocení:

Krok	Hodnocení
Detekce polohy bodu rozlišující stavy uvnitř, vně na hranici polygonu.	10b
Ošetření singulárního případu u Winding Number Algorithm: bod leží na hraně polygonu.	+2b
Ošetření singulárního případu u obou algoritmů: bod je totožný s vrcholem jednoho či více polygonů.	+2b
Zvýraznění všech polygonů pro oba výše uvedené singulární případy.	+2b
Algoritmus pro automatické generování nekonvexních polygonů.	+5b
Max celkem:	21b

Čas zpracování: 2 týdny.

1.1 Údaje o bonusových úlohách

V úloze byly vypracovány bonusové části týkající se ošetření singulárního případu u Winding Number Algorithm, kdy bod leží na hraně polygonu. Dále byl ošetřen singulární případ u obou algoritmů, kdy bod leží ve vrcholu jednoho či více polygonů. Pro oba výše zmíněné singulární případy byly zvýrazněny polygony.

?? Nekonvexní polygon? když se povede???

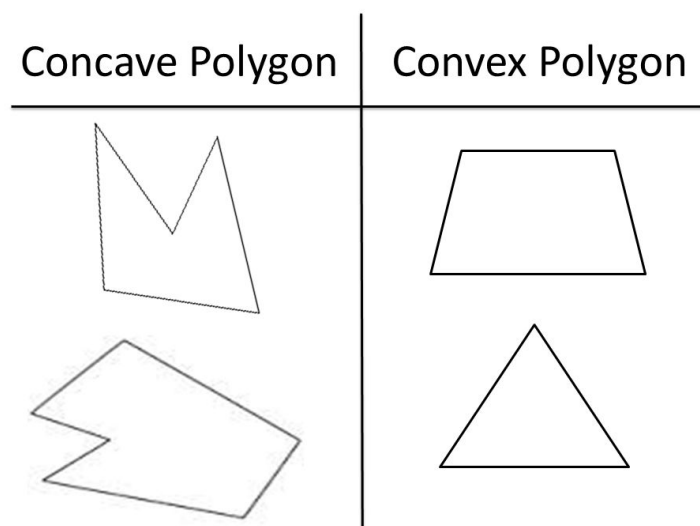
2 Popis a rozbor problému

Použít na důležité pojmy a objekty kurzívu/tučně, odřádkování apod ať to nějak vypadá!!!

Hlavním cílem této úlohy je tvorba aplikace, která uživateli určí pozici zvoleného bodu q . Termínem pozice je myšlen polygon, kterému zadaný bod přísluší.

V závislosti na tvaru polygonu rozlišujeme dva základní typy. Jedná se o konvexní a nekonvexní polygon. Polygon můžeme označit za konvexní právě tehdy, pokud jsou všechny vnitřní úhly konvexní, tedy v případě, že úhly jsou menší nebo rovny hodnotě 180° . Zároveň pro takový polygon platí, že všechny přímky, jejichž oba krajní body leží uvnitř polygonu, mají s tímto polygonem všechny body společné. Takový polygon, který není konvexní, lze označit jako nekonvexní či konkávní.

Porovnání konvexního a nekonvexního objektu lze vidět na následujícím obrázku.

Obrázek 1: Porovnání konvexního a konkávního polygonu [zdroj: 1]

Bod q může mít vůči polygonu P jednu z těchto poloh:

1. Bod q leží uvnitř polygonu P .
2. Bod q leží vně polygonu P .
3. Bod q leží na hraně polygonu P .
4. Bod q je totožný s některým z vrcholů polygonu P .

Pro určení pozice bodu q vůči polygonu existuje několik metod. V této aplikaci jsou implementovány metody Ray Crossing Algorithm (varianta s posunem těžiště polygonu) a metoda Winding Number Algorithm.

3 Popis použitých algoritmů

Opět projet formu zápisu a vzhled!!!

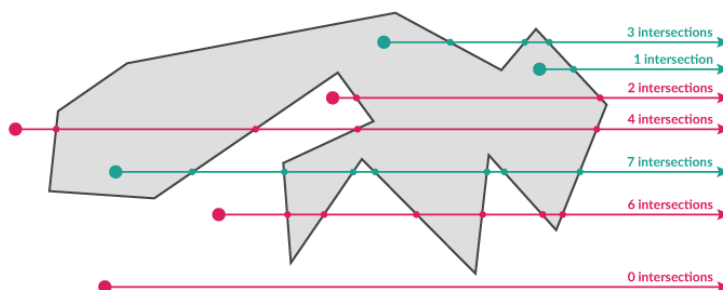
Existuje mnoho metod pro určení pozice bodu q vůči polygonu P . Při volbě metod je vždy potřeba zhodnotit několik důležitých bodů, například požadavky vstupních/výstupních dat, časová náročnost či zda typ problému nespadá mezi NP problémy. V aplikaci byly použity algoritmy Ray Crossing Algorithm a Winding Number Algorithm. Mezi další známé metody pro určení pozice bodů patří třeba Line Sweep Algorithm (Zametací přímka), Divide and Conquer (Rozděl a panuj) či lze pozice určit i metodou hrubé síly (Brute Force Algorithm).

3.1 Ray Crossing Algorithm

Ray Crossing Algorithm lze do češtiny přeložit jako paprskový algoritmus. Primárně slouží k určení polohy bodu v konvexních mnohoúhelnících. Lze jej však zobecnit i pro nekonvexní. Obecně si lze metodu představit tak, že z libovolného bodu vedeme polopřímku a hodnotíme průsečíky přímky s hranami polygonu.

Označme si určovaný bod q . Z tohoto bodu je veden paprsek r (ray). Pokud si průsečík přímky r s hranami polygonu P označíme jako k , pak platí:

1. Pokud je k liché: Bod náleží polygonu P . ($q \in P$)
2. Pokud je k sudé: Bod nenáleží polygonu P . ($q \notin P$)

Obrázek 2: Princip Ray Crossing Algorithm [zdroj: 2]

3.1.1 Problematické situace

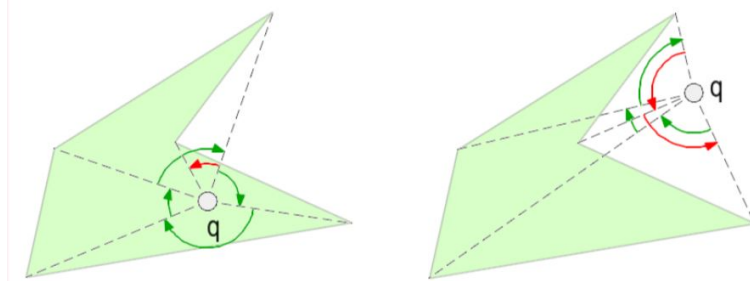
Při použití Ray Crossing Algorithm může nastat několik problematických situací, které nelze opomenout. Tímto problémem jsou singularities. K singularitě v této metodě může dojít tehdy, pokud bod leží na hraně polygonu či pokud je bod totožný s některým z vrcholů polygonu. Z tohoto důvodu se využívá upravená varianta Ray Crossing Algorithm, kdy je provedena redukce souřadnic bodů

3.1.2 Implementace metody

1. Nastavení počtu průsečíků rovno nule: $inters = 0$
2. Redukce souřadnic x všech bodů polygonu vůči x-ové souřadnici bodu q: $x'_i = x_i - x_q$
3. Redukce souřadnic y všech bodů polygonu vůči y-ové souřadnici bodu q: $y'_i = y_i - y_q$
4. Volba podmínky: $if(y'_i > 0) \& \& (y'_{i-1} \leq 0) \parallel (y'_{i-1} > 0) \& \& (y'_i \leq 0)$
5. Při splnění podmínky: $x'_m = (x'_i y'_{i-1} - x'_{i-1} y'_i) / (y'_i - y'_{i-1})$
6. Pokud $x'_m > 0$, zvýšení počtu průsečíků o jeden: $inters = inters + 1$
7. Určení zda počet průsečíků sudý či lichý: $if(inters \% 2) = 0$, pak: $q \in P$ - počet průsečíků je sudý
8. V opačném případě: $q \notin P$

3.2 Winding Number Algorithm

Metoda ovíjení, či známá jako Winding Number Algorithm, je často používána pro určení pozice bodu vůči nekonvexnímu mnohoúhelníku. Algoritmus si lze představit tak, že se z určovaného bodu otáčíme postupně ke každému bodu polygonu a pokud se otáčíme po směru hodinových ručiček, úhel sčítáme, v opačném případě odčítáme. Pokud je výsledný úhel roven 2π , lze říci, že bod náleží polygonu. V opačném případě nenáleží.

Obrázek 3: Princip Winding Number Algorithm [zdroj: 3]

Při této metodě je zapotřebí si implementovat Winding Number Ω . Pro Ω platí, že je rovna sumě všech rotací ω proti směru hodinových ručiček, které průvodič opíše nad všemi body: $\Omega = \frac{1}{2\pi} \sum_{i=1}^n \omega_i^2$
Orientace úhlů je dána:

1. Pokud je úhel $\angle p_i, q, p_{i+1}$ orientován ve směru hodinových ručiček, pak $\omega_i > 0$
2. Pokud je úhel $\angle p_i, q, p_{i+1}$ orientován proti směru hodinových ručiček, pak $\omega_i < 0$

V závislosti na výsledné hodnotě Ω lze vyvodit následující závěry:

1. Pokud je $\Omega = 1$, pak platí $q \in P$
2. Pokud je $\Omega = 0$, pak platí $q \notin P$

3.2.1 Problematické situace

Pro Winding Number Algorithm je snadnější řešení singulárních případů. K těm dochází pouze v případě, že $q \approx p_i$.

3.2.2 Implementace metody

1. Nastavení výchozího úhlu ω rovno 0, volba tolerance $\epsilon : \omega = 0, \epsilon = 1e - 10$
2. Určení orientace o_i bodu q ke straně p_i, p_{i+1}
3. Určení úhlu: $\omega_i = \angle p_i, q, p_{i+1}$
4. Volba podmínky - pokud pod vlevo: $\omega = \omega + \omega_i$
5. V opačném případě: $\omega = \omega - \omega_i$
6. Volba podmínky - pokud rozdíl: $(\omega - 2\pi) < \epsilon$, pak platí: $q \in P$
7. V opačném případě: $q \notin P$

4 Vstupní data

Mezi vstupní data patří analyzovaný bod q a textový soubor s body jednotlivých polygonů. Bod q je vkládán interaktivně po spuštění aplikace v grafickém okně.

- Analyzovaný bod q
Bod q je vkládán uživatelem interaktivně zmáčknutím levého tlačítka v grafickém okně aplikace.
- Souvislá mapa polygonů
Vstupní soubor je ve formátu txt a obsahuje body jednotlivých polygonů.

Struktura vstupních dat: [číslo bodu, souřadnice X, souřadnice Y]

Vstupní data musí být seřazená, tedy každý polygon v souboru musí začínat bodem jedna a končit n-tým bodem. Ve vstupních datech je nový polygon dán číslem bodu jedna. Jednotlivé body se sekvenčně ukládají do proměnné `QPointF` a následně polygonu do `QPolygonF`. Všechny polygony se sloučí do proměnné `std::vector<QPolygonF>`.

5 Výstupní data

Hlavním výstupem této úlohy je grafická aplikace, do níž je možné nahrát textový soubor s polygony a následně si body a mnohoúhelníky zobrazit. Zároveň je v aplikaci možné určit polohu bodu pomocí dvou metod. Dalším z výstupů jsou červeně zvýrazněné polygony v grafickém okně, které znázorňují polygon, kterému analyzovaný bod q náleží.

+ pokud se podaří tvorba nekonvexních polygonů

6 Aplikace

Sepsat až bude dokončený kód a my s ním budeme spokojení!!!

7 Dokumentace

7.1 Třídy

7.1.1 Algorithms

Třída Algorithms obsahuje celkem 6 metod. Metody jsou určeny pro výpočty použitých algoritmů.

getPositionRay

Jedná se o funkci, která vypočítá geometrickou polohu bodu vůči polygonu za pomoci paprskového algoritmu (Ray Crossing Algorithm). Do funkce vstupuje určovaný bod q a polygon, vůči kterému je poloha zjišťována. V případě, že výsledná hodnota funkce je rovna 1 , znamená to, že bod leží v polygonu, případně na hraně či vrcholu polygonu. V ostatních případech leží bod mimo polygon.

getPositionWinding

Tato funkce určí polohu bodu vůči polygonu metodou ovíjení (Winding Number Algorithm). Vstupem je určovaný bod q a polygon, vůči kterému je poloha určována. Výstupem může být některá z následujících hodnot. Pokud je výstupem celé číslo rovno 1 , znamená to, že bod leží buďto ve vrcholu polygonu či na hraně polygonu. V případě, že výstupem je číslo 0 , bod leží mimo polygon. Pokud nenastane žádná z uvedených možností, výstupem je hodnota -1 . Ve funkci je mimo jiné ošetřena singularita, která může nastat v případě, že bod leží ve vrcholu polygonu.

getPointLinePosition

Tato funkce má za úkol určit pozici bodu vůči linii. Do funkce vstupuje určovaný bod q a dva body přímky, ve funkci značené a a b . Ze znalosti dvou bodů přímky jsme schopni určit determinant, jehož hodnotu následně porovnáváme se zvolenou minimální hodnotou, v tomto kódu označenou jako eps . Pokud je hodnota determinantu větší než eps , funkce vrací hodnotu 1 a znamená to, že bod leží v levé polorovině. Pokud je hodnota determinantu menší než eps , funkce vrací hodnotu 0 a znamená to, že bod leží v pravé polorovině. Pokud nenastane ani jeden z výše uvedených závěrů, znamená to, že bod leží na hraně a výstupem je hodnota -1 .

get2LinesAngle

V této funkci je počítán úhel mezi dvěma hranami. Vstupem jsou 4 body typu `QPointF`. Nejprve je vypočten skalární součin vektorů a velikost obou vektorů. Úhel je poté vypočten jako arcus cosinus poměru skalárního součinu a součinu obou velikostí. Defaultně se v prostředí počítá v radiánech, je tedy zapotřebí na toto brát ohled, z toho důvodu máme veškeré vypočtené hodnoty úhlů převáděny na stupně.

7.1.2 Draw

Třída Draw obsahuje v private části několik objektů (

7.1.3 Widget

7.2 Popis bonusových úloh

7.2.1 Ošetření singulárního případu u Winding Number Algorithm, kdy bod leží na hraně polygonu

Uvnitř funkce je porovnávána velikost úhlu ϕ . V případě, že rozdíl hodnoty ϕ a přímého úhlu je menší než zvolená mez (*eps*), znamená to, že bod leží na hranici a návratová hodnota je rovna 1.

7.2.2 Ošetření singulárního případu u obou metod, kdy je bod totožný s vrcholem dvou a více polygonů

Ve funkci `getPositionWinding` je na začátku kódu ošetřeno, zda vyhledávaný bod q není totožný s některým z vrcholů. V případě, že ano, návratová hodnota je -1 a úhel ani umístění bodu vůči linii není počítáno. Následně je volena podmínka, pokud je návratová hodnota rovna -1, funkce vrátí číslo 1 a bod se nachází ve vrcholu některých z polygonů. Ve funkci `getPositionRay` je využita hotová funkce pro určení pozice bodu vůči linii `getPointLinePosition`.

7.2.3 Zvýraznění všech polygonů pro oba výše uvedené singulární případy

Pokud je v kódu vyhodnoceno, že bod leží v některém z polygonů, návratová hodnota je rovna 1. Stejnou návratovou hodnotu mají i případy, kdy bod leží na hraně či ve vrcholu. Stačilo tedy jen napsat for-cyklus, který ověří všechny polygony a zvýrazní ty, pro něž je návratová hodnota rovna 1.

8 Závěr

Autoři splnili povinné zadání a některé bonusové úkoly. Vyhotovený program načte soubor polygonů a podle umístění značky stisknutím tlačítka myši spočítá, zda značka leží v polygonu či nikoli.

Ve funkci `getPositionWinding` jsou porovnány různé výsledky. Pokud není splněna při porovnání úhlu žádná z podmínek, návratová hodnota je rovna -1 a tato část je nadepsána komentářem "something else". Po zamyšlení, kdy by taková situace mohla nastat, nás napadla akorát taková možnost, kdy si definujeme prostor, ve kterém se polygony vykreslují a analyzovaný bod q je umístěn mimo tento prostor (Out of range). V praxi by se mohlo jednat o takový případ, kdy budeme mít na vstupu zeměpisnou mapu Evropy a bod q by vyjadřoval místo, které chceme navštívit a zvýrazněný polygon by znázornil danou zemi. V případě, že bychom zvolili místo v oceánu, nebyla by funkce pro tuto oblast definována a výstupem by byla hodnota -1. (LZE TO TAKTO NAPSAT? NEJSEM SI JISTÁ JESTLI TO ÚPLNĚ DOBRĚ CHÁPU, ALE U KOMENTÁŘE JSOU OTAZNÍKY, TAK ASI NENÍ ÚPLNĚ ŠPATNÝ SE NAD TÍM ZAMYSLET :-)

8.1 Náměty na vylepšení

8.1.1 Zobrazení dat

Jelikož program má předdefinovanou velikost vykreslovacího okna, načtená data mimo toho okna se nezobrazí. Tento problém by se dal řešit transformací velikosti okna.

8.1.2 Souřadný systém

Vykreslovací okno vývojového prostředí Qt má souřadný systém s definovaný počátkem v levém horním rohu, kladnou osou X vpravo a kladnou osou Y vzhůru. Souřadný systém v Qt se liší od používaných souřadných systémů (matematických i kartografických), proto se importovaná data nezobrazí, jak by uživatel očekával. Řešením by byla transformace bodů.

8.1.3 Určovaný bod q

Při určování pozice bodu q se vždy řeší jeho pozice ve středu. Při testování jednotlivých funkcí a podmínek bylo poměrně náročně trefit vrchol či hranu. Vhodné by bylo, aby byla porovnávána i pozice bodů ležících na hlavních poloosách. Nejideálnější řešení by bylo, pokud bychom byli schopni porovnávat celkovou plochu, kterou bod zaujímá, i pro uživatele by to bylo jednodušší pro představu. Přesto by zde mohl být v některých případech problém s nižší přesností.

8.1.4 Datový typ funkcí ve třídě `Algorithm`

Při vyhodnocování jednotlivých funkcí je pro nás podstatné, zda je návratová hodnota rovna jedné. Ostatní případy nás nezajímají. Po zamyšlení by zřejmě bylo vhodné, pokud bychom datový typ zvolili `bool` místo `int`. Přesto pokud bychom chtěli brát v úvahu i rozšířené situace, kdy by se bod dostal mimo dosah, je vhodnější použít datový typ `int` a

v případě, že by tak nastalo, přes funkci QMessageBox zobrazit zprávu, že bod se nachází Out of Range.

9 Reference

1. Presentation about convex and concave polygons [online][cit. 21.10.2018].
Dostupné z: <https://slideplayer.com/slide/6161031/>
2. Introducing Werewolf - A serverless boundary service from WNYC [online][cit. 21.10.2018].
Dostupné z: <https://source.opennews.org/articles/introducing-werewolf/>
3. BAYER, Tomáš. Geometrické vyhledávání [online][cit. 21.10.2018].
Dostupné z: <https://web.natur.cuni.cz/~bayertom/images/courses/Adk/adk3.pdf>